

GENERALITAT VALENCIANA

Representants del PP i del PSOE brinden per l'aprovació de l'Estatut valencià al Senat, el passat 8 de març. No van fer cas de l'Informe del II que recomanava 213 modificacions. Hi havia pressa perquè la carta magna arribara a les Corts valencianes com més prompte millor.

0 de 213

Les 213 modificacions a l'Estatut valencià que recomanava el lletrat del Senat no van servir de res. Tant socialistes com populars tenien pressa per aprovar el text a València aquest dilluns. EL TEMPS ha tingut accés a l'informe, i destaca alguns dels molts canvis que han quedat al tinter.

“Nihil obstat”, degué dictar el president valencià, Francesc Camps, obsedit com està ara amb la V Trobada Mundial de les Famílies. De fet, Camps sempre ha estat un cristià devot.

Joan Ignasi Pla, líder del PSPV-PSOE, assentiria, amb cara de bon xic, potser recordant la seua època d'estudiant a Atzeneta d'Albaida, quan el seu futur rumiava transitar pel seminari.

Al capdavant, tots dos, en feliç comunió, tenien clar que el pas de l'Estatut valencià pel Senat havia de limitar-se a un mer tràmit. Insuficient, en qualsevol cas, per retardar la festa grossa que ha de ser la consumació definitiva de l'entesa popularsocialista, prevista pel proper dilluns, 27 de març. Una sola modificació del text a la cambra alta haguera obligat a retornar-lo al Congrés dels Diputats, quan ara com ara la prioritat

dels dos grans partits és segellar la forma. L'endemà s'obrirà la prepanya electoral dels comicis municipals i autonòmics del 2007.

A més, la celeritat amb què l'Estatut valencià ha passat pel Senat evita que la seua fase final a Madrid coincideixi amb la del text català “Populars i socialistes valencians volien evitar parances, per exemple, en l'aspecte dels drets”, explica Isaura Navarro, diputada d'Esquerra Unida al Congrés.

Agustí Cerdà, també diputat valencià a la cambra baixa, en aquest cas a l'ERC, assegura que “el PSOE té pressa per liquidar els temes territorials, i això no han acceptat ni les modificacions tècniques, que sí que es van introduir al Congrés”.

El lletrat de la comissió autonòmica del Senat, Pablo García Mexía, ha com el seu informe, de 89 pàgines, ha servit de res. Recomana 162 correccions terminològiques o gramaticals; 40 tecnicolegislatives, i feia consideracions jurídiques en temes que li semblen confusos. Tot seguit, diu que 20 d'aquestes 213 suggerències

1. Preàmbul. El lletrat trobava convenient modificar el nombre del verb en la següent frase: “[...] és necessari que s’incorporen aquelles competències, acompanyades del finançament adequat, que *permeta* al nostre autogovern gaudir [...]”. Calia posar el verb en plural: *permeten*.

2. Preàmbul. Se cita la *Convenció Europea de Drets Humans i Llibertats Fonamentals*, quan la denominació correcta és *Convenció Europea per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals*.

3. Article 4. Esmenta les províncies de *Castelló, València i Alacant*. El lletrat recomana d’“implantar un criteri uniforme” al llarg del text, ja que l’article 2 parla d’*Alacant, Castelló i València*, l’ordre que ell troba més escaient.

4. Article 6. García Mexía, en el seu informe, fa una consideració jurídica en arribar a l’article que parla, per primera vegada, d’*idioma valencià*: “En referir-se específicament a la llengua valenciana, deixem constància de la STC [Sentència del Tribunal Constitucional] 75/1997, al voltant de la seua consideració com a ‘català’ als Estatuts de la Universitat de València” [el lletrat reproduceix la referida sentència, segons la qual el valencià “podrà ser també denominat ‘llengua catalana’”].

5. Article 7. L’expressió *Dret Foral Valencià*, apunta el lletrat, és *Dret civil foral valencià*. Aquesta referència apareix en uns altres articles.

6. Article 10. L’apartat tercer d’aquest article esmenta els *drets de les situacions d’unió legalitzades*. El lletrat remarca que “els únics titulars dels drets subjectius són òbviament, ara com ara, les persones, no *les situacions*”. Convida a redactar el text de la següent manera: *els drets de les persones en situacions d’unió legalitzades*.

7. Article 10. Per reiteratives, l’informe recomana eliminar la forma *col·lectius* quan l’Estatut, a l’apartat 4, parla de *grups i col·lectius*.

8. Article 11. El text aprovat diu que “es garantirà la *compatibilitat* de la vida

Si la disposició final no passa a ser un article, “no pot estimar-se que quede incorporada al nou Estatut”

familiar i laboral”. García Mexía ens remet a la Llei 39/1999, per a promoure la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores, i conclou que l’expressió *conciliació* s’ha estès com la més adequada, en aquest sentit.

9. Article 12. L’informe inclou ací una nova consideració jurídica. L’Estatut preveu “la protecció i defensa de la creativitat artística, científica i tècnica, en la forma que determine la Llei *competent*”. “La competència ho és respecte de persones, físiques o jurídiques, que sense embuts esdevenen ‘competents’, senzillament s’interpreten i s’apliquen”, rebla el lletrat, que proposa la substitució de *competent* per *aplicable*.

10. Article 17. Allà on diu que “tota persona té dret a gaudir d’una vida i un medi ambient *segur, sa i ecològicament equilibrat*”, caldria que diguera que “tota persona té dret a gaudir d’una vida i un medi ambient *segurs, sans i ecològicament equilibrats*”.

11. Article 23. El quart apartat indica que “*el mandat dels Diputats finalitzarà el dia abans de les eleccions*”. El lletrat García Mexía argumenta que “no és la intuïció el millor mètode per a interpretar una norma jurídica, d’ací que, si la intenció dels redactors haguera estat l’exposada d’estendre aquests efectes als membres de la Diputació Permanent, s’hauria d’haver fet expressament”. Segons ell: “*A tots els efectes derivats de la seua condició de membres de la Diputació Permanent de la Cambra, el mandat dels Diputats finalitzarà el dia abans de les eleccions*”.

12. Article 27. A l’apartat 3, on es fa esment al *programa polític de govern*, convindria eliminar bé el terme *polític*,

bé la forma *de govern*, perquè, segons el lletrat, es tracta d’un pleonasme.

13. Article 27. L’apartat 6 diu que “el President de Les Corts, *per acord de La Mesa*, dissoldrà la Cambra”. García Mexía jutja “molt confusa, gramaticalment impròpia i tècnicament incorrecta” aquesta expressió. En proposa una altra: *d’acord amb La Mesa*.

14. Article 36. L’Estatut preveu que la Generalitat fixe “*la delimitació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals al seu territori i la localització de la seua capitalitat*”. El lletrat estima que “és frontalment contrari al vigent article 35 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, però també a la interpretació que sobre la distribució competencial en aquest molt concret àmbit ha formulat el Tribunal Constitucional”.

15. Article 44. Inclou dues referències al *Govern d’Espanya*. L’informe indica que “sembla més adient referir-se al Govern de l’Estat com a tal, i no com a ‘Govern d’Espanya’ (apartat tercer, última línia i apartat quart, última línia) [...]”. Una demanda repetida en uns altres articles, com ara el 59 o el 62.

16. Article 45. On diu “en *matèria* de competència exclusiva, el Dret Valencià és l’aplicable [...]”, hauria de dir *matèries*.

17. Article 49. Així mateix, el lletrat suggereix la substitució de la fórmula *I+D+I* –present en les dues versions, la castellana i la valenciana– per la més específica *recerca, desenvolupament i innovació*.

18. Article 69. *Administració Tributària Estatal* ha de ser, diu l’informe, *Administració Tributària estatal*.

El lletrat, en arribar a l’“*idioma valencià*”, recorda les sentències del Constitucional que equiparen el terme a ‘*català*’

19. Disposició transitòria primera. Ací trobem una de les consideracions tecnicolegislatives més curioses: en parlar del “traspàs de béns i mobles” hauria de dir *béns immobles*.

20. Disposició final. L'últim retoc que demanava el lletrat era un dels més importants. Així, diu que “la disposició final queda aïllada del conjunt del text del nou Estatut, perquè no va precedida d'un article introductori, com succeeix amb tota la resta de preceptes (suprimits, modificats o afegits). Això és necessari, altrament no pot estimar-se que la disposició quede incorporada al nou Estatut”. Després d'aquesta justificació, García Mexía, “per raons de tècnica legislativa”, proposa “l'addició d'un article 94 (nou), d'aquest estil: Article 94: S'afegeix la següent disposició final: 'DISPOSICIÓN FINAL. El present Estatut entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació al “Butlletí Oficial de l'Estat””.

Per acabar aquesta breu repassada als aspectes que trobava confusos, per no dir clarament equivocats, el lletrat, fa una puntualització sobre l'article 81, que informa sobre el tràmit de posteriors reformes estatutàries “al si del Congrés dels Diputats”. García Mexía ha deixat constància del fet que “tant detall normatiu dedicat al Congrés dels Diputats no tinga la seua correlació en el tràmit de la reforma estatutària que haja de seguir-se al Senat. El precepte en qüestió no diu res al respecte”. Malgrat que proposava la introducció d'un quart apartat –nou– dins d'aquest article, el seu advertiment ha estat en va.

És un exemple que sintetitza quin ha estat el trajecte de l'Estatut valencià al Senat: urgent i sense el més mínim retoc, com si no existira. Les Corts valencianes, en la sessió del dia 27, no podran inserir aquestes modificacions.

A més, la versió valenciana de la reforma va rebre moltes crítiques d'Esquerra Unida, que clamava per l'allau de faltes d'ortografia.

Aquesta qüestió, evidentment, no l'ha estudiada Javier García Mexía, ja que no és competència seua. No li deu estranyar gaire, però, que hi haja faltes.

Víctor Maceda

La sostenible lleugeresa d'Adela Pedrosa

La secretària general del PP del País Valencià, Adela Pedrosa, acompanyada, com gairebé sempre, del vicesecretari general, Ricardo Costa.

Els complexos equilibris interns del PP valencià van dur Adela Pedrosa a la secretaria general del partit. Va aterrar en el càrrec amb la levitat amb què cala a la fulla de l'arbre. 500 dies després continua, plaent, a terra, sense gaire incidència més.

Simaginen que Ángel Acebes, secretari general del PP a àmbit estatal, haguera pres la paraula una única vegada a les Corts, o que sempre isquera acompanyat en les compareixences de premsa, i es limitara a llegir un comunicat i que cedira la responsabilitat de respondre els periodistes al seu company de tau-

la? Pot costar de pair, però això passa al PP valencià.

L'Acebes del País Valencià és M. Adela Pedrosa. Si l'un nomé precedit de Mariano Rajoy, l'altra sols té per davant, orgànicament president valencià, Francesc Casanova. No és possible, però, establir cap paral·lelisme. Són antagònics.